

[Morten Lange.]

over, om ministeren fuldt ud har forstået de krav, som et moderne universitets udbygning stiller til arealer af forskellig type.

Vilhelmsborg ligger, som man vil vide, ganske komfortabelt i nærheden af Århus, ca. 8 km. fra bykernen. Godset har været tilbudt staten — og er det forhåbentligvis stadig væk — på særdeles billige vilkår, så det er en god handel, man her har haft mulighed for at indgå.

Det, jeg mener er principielt, er, at det især i de senere år mere og mere tydeligt har vist sig, at universiteterne ud over det almindelige campusareal, som det hedder på det finere udenlandske, så givet har brug for reservearealer til en lang række formål. I forbindelse med Vilhelmsborg har Århus universitet specificeret en del af disse. Da antallet af formål har en udpræget vækstgrad i sig, tror jeg, at det havde været en overordentlig fornuftig disposition at købe.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han vil genoverveje sagen ikke mindst i lyset af, at Århus universitet, har jeg forstået, vil strække sig meget vidt for at få sagen fremmet. Jeg har læst i aviserne, at Århus universitet endog spekulerer på at foreslå andre besparelser for derigennem at skaffe midlerne frem. Når det er tilfældet, kan man ikke voldsommere understrege ønskets alvorlige karakter. Det er jo ikke ubekendt, at de bevillinger, universiteterne har fået stillet til rådighed, allerede har stillet store krav til kollegernes evne til at dele dem imellem sig, og jeg vil derfor meget håbe, at ministeren kan eksekvere denne sag med held.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Undervisningsministeriet har, som det ganske klart fremgik af hr. Morten Langes spørgsmål, modtaget en indstilling fra Århus universitet om, at ejendommen Vilhelmsborg erhverves til universitetsformål. Baggrunden for indstillingen er den, at det bl. a. i dispositionsplanen for Århus universitet er forudsat, at der til dækning af det matematisk-naturvidenskabelige fakultets behov for forsøgsarealer søges erhvervet et passende areal uden for det egentlige byområde, og Vilhelmsborg, som er beliggende 8-10 km syd for Århus cen-

trum, er efter universitetets opfattelse velegnet til disse formål såvel på kortere som på længere sigt. Da ejendommen blev udbudt til salg, lagde man fra universitetets side stor vægt på, at denne mulighed for erhvervelse søgtes udnyttet. Foruden de forskningsmæssige og undervisningsmæssige fordelé, som dette ville indebære, pegede man på, at man ved erhvervelsen ville opnå mulighed for at tilvejebringe et sammenhængende grønt område i tilslutning til Giberådalen og Moesgårdområdet.

Undervisningsministeriet fandt, at gode grunde talte for at søge en erhvervelse gennemført, ikke mindst efter at salgspriisen var kommet ned på ca. 5½ mill. kr., og optog derfor sagen til realitetsovervejelser med henblik på, om de fornødne midler kunne tilvejebringes. Man skal her tage i betragtning, at undervisningsministeriet befinder sig i forhandling om en række meget betydelige arealerhvervelser, som er en nødvendig forudsætning for løsningen af de tre bestående universiteters udbygningsproblemer — arealerhvervelser, som må gennemføres inden for de gældende bevilningsloves økonomiske rammer. For Århus universitets vedkommende skal jeg blot henvise til arealerne i Århus nord, en sag som under alle omstændigheder må gennemføres uanset en eventuel erhvervelse af Vilhelmsborg. Der må derfor på dette som på de fleste andre områder, hvor økonomi er med inde i billedet, foretages en prioritering, og resultatet af de samlede overvejelser er blevet, at vi uanset al sympati for planen har måttet meddele Århus universitet, at vi ikke finder at kunne fremme forslaget.

Dette har naturligvis vakt beklagelse på universitetet, og jeg er bekendt med, at man på universitetet overvejer på ny at rejse sagen over for ministeriet, og at repræsentanter for universitetet i går har haft en orienterende drøftelse med embedsmænd i undervisningsministeriet. Såfremt man fra universitetets side måtte se sig i stand til at forelægge sagen for os på ny på et væsentligt ændret grundlag, vil jeg selvsagt tage sagen op til fornyet overvejelse på dette grundlag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.